

POSTANOWIENIE

Sygn. akt: SKO.IP/4105/4/2012Tarnów, dnia 7 marca 2012 r.

Na podstawie art. 134 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 2 i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 856 z późn. zm.) i § 1 pkt 6 lit c rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia z 17 listopada 2003 r. w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. z 2003 r. Nr 198, poz. 1925) **Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Tarnowie w składzie:**

Przewodniczący: Irena Gargul

Członkowie: Marek Molczyk

: Mariusz Nowak

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 marca 2012 r. odwołania M. K., zam. ul. K.W., B. z dnia 14 lutego 2012 r. od pisma Burmistrza Miasta B. z dnia 6 lutego 2012 r. znak: OSO.1431.5.2011 w przedmiocie odmowy udostępnienia wnioskowanych przez M. K. kserokopii faktur i rachunków związanych z umowami na roboty budowlane, nie objętymi trybem zamówień publicznych,

postanawia

stwierdzić niedopuszczalność odwołania.

Uzasadnienie

W dniu 22lutego 2012r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Tarnowie, za pośrednictwem organu I instancji, wpłynęło wraz z aktami sprawy odwołanie M. K., zam. B., ul.K. z dnia 14 lutego 2012 r. od pisma Burmistrza Miasta B. z dnia 6 lutego 2012 r. znak: OSO.1431.5.2011 informującego o odmowie udostępnienia wnioskowanych przez M. K. kserokopii faktur i rachunków związanych z umowami na roboty budowlane, nie objętymi trybem zamówień publicznych.

Na podstawie przesłanych akt sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Tarnowie ustaliło następujący stan sprawy.

Podaniem z dnia 19 listopada 2011 r. , przesłanym za pośrednictwem poczty elektronicznej M. K. zwrócił się do Burmistrza Miasta B. o udostępnienie informacji publicznej w zakresie „kopii wszystkich umów o dzieło i zlecenia, a także na zastępstwo zawartych od momentu objęcia przez Pana S. K. stanowiska Burmistrza, jeżeli zapłata za w/w umowy była ze środków publicznych”.

W kolejnym podaniu, również przesłanym drogą elektroniczną wnioskodawca sprecyzował żądanie wskazując, iż wnosi o przesłanie dokumentów (kopia umowy oraz faktura lub rachunek) związanych z umowami na roboty budowlane (remonty, naprawa), „które nie szły trybem zamówienia publicznego i nie były ogłaszane na BIP” oraz o informacji „jakie umowy zawarto z geodetami (numer umowy, data , nazwa podmiotu i kwota”.

W odpowiedzi na tak sformułowane żądanie udostępnienia informacji publicznej przesłane zostały M. K. (w żądany sposób i formie) informacje dotyczące wnioskowanych umów .

Równocześnie Burmistrz Miasta B., decyzją z dnia 2 grudnia 2011 r., odmówił „udostępnienia informacji publicznej” w zakresie wydania wnioskowanych przez M. K. kserokopii faktur i rachunków dotyczących przesłanych umów na roboty budowlane. W uzasadnieniu organ stwierdził, iż w świetle art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej aby dokument podlegał udostępnieniu musi mieć cechy dokumentu urzędowego tj. być oświadczeniem woli lub wiedzy, utrwalonym i podpisany przez funkcjonariusza publicznego w ramach jego kompetencji, skierowanym do podmiotu lub złożonym do akt sprawy. Zdaniem organu rachunki i faktury, o które wnioskuje strona, nie mogą być udostępnione w trybie w/w ustawy, gdyż nie są dokumentami urzędowymi i nie niosą komunikatów w sprawach publicznych. Na poparcie swoich argumentów organ przytoczył wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu oraz w Warszawie.

W wyniku rozpatrzenia odwołania M. K. od powyższej decyzji, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Tarnowie, decyzją z dnia 12 stycznia 2012r. uchyliło zaskarżoną decyzję Burmistrza Miasta B. w całości i przekazało sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia Kolegium wyjaśniło, iż w wydanej w sprawie decyzji Burmistrza Miasta B. stwierdził, iż żądana informacja nie jest informacją publiczną i wobec tego nie podlega ona rygorom ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej. W sytuacji zaś jeżeli żądanie zawarte we wniosku o udostępnienie informacji publicznej, w istocie nie dotyczy informacji publicznej, organ powiadamia jedynie wnoszącego, że jego wniosek nie znajduje podstaw w przepisach prawa. Przykładowo, w wyroku z dnia 11 stycznia 2010 r., sygn.akt : I OSK 1557/2009 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził: „*Ustawa z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2001 r. Nr 112 poz. 1198 ze zm.) reguluje zasady i tryb dostępu do informacji publicznej w sposób kompleksowy, przepisy innych ustaw mają w tej materii zastosowanie jedynie wówczas, gdy to wynika z jej treści lub z innej regulacji ustawowej. Udostępnienie informacji publicznej następuje poprzez czynność materialno-*

techniczną, natomiast wnioski o udostępnienie informacji publicznej załatwiany jest w drodze decyzji w przypadkach przewidzianych w art. 16 ust. 1 ustawy zgodnie z którym „Odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji”. Decyzja odmawiająca udostępnienia informacji publicznej może być wydana wówczas, gdy chodzi o informację mieszczącą się w zakresie przedmiotowym i podmiotowym ustawy o dostępie do informacji publicznej. (...). Takie stanowisko zajęte przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 grudnia 2002 r. II SA 3301/2002 (Monitor Prawniczy 2003/5 poz. 196) należy podzielić. Zarówno w przypadku, gdy dana informacja nie ma charakteru informacji publicznej, jak i wówczas, gdy organ administracji publicznej nie posiada żądanej informacji publicznej, bądź gdy do danej informacji publicznej istnieje inny tryb dostępu niż poprzez jej udostępnienie przez organ do którego został skierowany wniosek, organ kieruje do strony pismo informacyjne o stosownej treści” (publ. LexPolonica nr 2463338).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy Kolegium stwierdziło, że skoro Burmistrz Miasta B. wyraźnie stanął na stanowisku, iż żądana przez stronę informacja nie jest informacją publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej, winien skierować do wnioskodawcy pismo o stosownej treści. Jednocześnie Kolegium podkreśliło, że w takiej sytuacji wnioskodawca nie jest pozbawiony obrony swoich praw, albowiem w przypadku udzielenia mu pisemnej informacji, o której mowa wyżej, może wnieść do sądu administracyjnego skargę przewidzianą w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2002 r. Nr 153, poz.1270 z późn. zm.).

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Tarnowie rozważyło, co następuje.

Pojęcie informacji publicznej zostało zdefiniowane przez ustawodawcę w art. 1 ust. 1 i art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z ich treścią informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 ustawy.

Z kolei artykuł 4 ust. 1 ustawy stanowi, że obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności: organy władzy publicznej, organy samorządów gospodarczych i zawodowych, podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa, podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego, podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów. W świetle powyższego, nie

ulega zatem wątpliwości, że Burmistrz Miasta B. jest podmiotem zobowiązanym na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej do udostępnienia informacji, mającej charakter informacji publicznej, będącej w jego posiadaniu (art. 4 ust. 3 ustawy).

Z art. 2 ustawy wynika, że każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo dostępu do informacji publicznej, a nadto od osoby wykonującej to prawo nie wolno żądać wykazania interesu prawnego lub faktycznego.

Treść art. 13 ust. 1 ustawy stwierdza, że udostępnienie informacji na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki nie później jednak niż w terminie 14 dni, z wyjątkiem sytuacji przewidzianej w art. 13 ust. 2 i art. 15 ust. 2 ustawy. Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną. Jedynie odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji (art. 16 ust. 1 ustawy).

Wydanie decyzji odmownej jest jednak niedopuszczalne, gdy żądana informacja nie jest informacją publiczną w rozumieniu ustawy. W takiej sytuacji nie znajdują bowiem zastosowania jej przepisy, a co za tym idzie również art. 16 ustawy.

W analizowanej sprawie przedmiotem wniosku M.K. o udostępnienie, na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej, była informacja dotycząca „kserokopii faktur i rachunków dotyczących przesłanych umów na roboty budowlane”.

W zaskarżonym piśmie z dnia 6 lutego 2012r. Burmistrz Miasta B., udzielając Wnioskodawcy żądanych informacji publicznych stwierdził jednocześnie, że informacje „w części dotyczącej faktur i rachunków(...) nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej”.

W takiej zaś sytuacji tj. nie uznania przez organ żądanej informacji za informację publiczną w rozumieniu art. 6 ustawy – brak było podstaw prawnych do wydawania decyzji o której mowa w art. 16 ustawy, a pismo organu z dnia 6 lutego 2012 r. informujące o tym fakcie, nie stanowi decyzji administracyjnej.

W doktrynie prawa administracyjnego wskazano, iż niedopuszczalność odwołania może wynikać z przyczyn o charakterze przedmiotowym, jak również i podmiotowym. Niedopuszczalność odwołania z przyczyn przedmiotowych obejmuje przypadki braku przedmiotu zaskarżenia oraz przypadki wyłączenia przez przepisy prawne możliwości zaskarżenia decyzji w toku instancji. Odwołanie przysługuje od decyzji. Odwołanie jest zatem niedopuszczalne, jeżeli decyzja nie weszła do obrotu prawnego, albo gdy czynność organu administracji publicznej nie jest decyzją administracyjną (tak: B. Adamiak, J. Borkowski Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz Warszawa 2005r., str. 590).

Wobec faktu, że zaskarżone pismo Burmistrza Miasta B. z 6 lutego 2012r. nie może zostać uznane za decyzję administracyjną, stosownie do treści art. 134 Kpa organ odwoławczy obowiązany jest stwierdzić w drodze postanowienia niedopuszczalność złożonego odwołania.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne .

Jeżeli strona(y) uważa(ją), że niniejsze postanowienie wydane zostało z naruszeniem prawa, może (mogą) wnieść na niego skargę **za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Tarnowie** do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, ul. Rakowicka 10 w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Zgodnie z art. 57 § 1 w związku z art. 46 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2002r. Nr 153, poz. 1270) - „Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, tj. zawierać

- 1) oznaczenie sądu , do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników;
- 2) oznaczenie rodzaju pisma;
- 3) osnovę wniosku lub oświadczenia;
- 4) podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika;
- 5) wymienienie załączników,

a ponadto zawierać :

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,
- 2) oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności skarga dotyczy,
- 3) określenie naruszenia prawa bądź interesu prawnego”

C z ł o n k o w i e :

- 1. Marek Molczyk**
- 2. Mariusz Nowak**

P r z e w o d n i c z ą c y
Składu Orzekającego
Irena Gargul

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta, B., ul. ,
2. M. K., zam. B., ul. K.
3. a/a